

Dosarul nr. 2ra-750/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, A. Pavlov, L. Pruteanu)

DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Vasile Grosu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu, Dumitru Grosu și menținută hotărârea din 15 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 9 februarie 2017, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 2 octombrie 2006, între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 20 a fost încheiat contractul nr. 6020 privind livrarea energiei termice în apă caldă, unde ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 1 octombrie 2016, datoria ÎMGFL nr. 20 față de SA „Termoelectrica” pentru consumul de energie a constituit suma de 26 523 692,13 de lei.

A precizat că ÎMGFL nr. 20 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâți pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 51 492,44 de lei pentru perioada 1 martie 2003 – 31 octombrie 2016, în mare parte din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. În consecință, SA „Termoelectrica”, exercitând acțiunea oblică, angajează, de fapt, interesele debitorului său ÎMGFL nr. 20.

A comunicat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

În baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr. 20 pe numele pârâților, ultimii au acceptat și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâții, pe perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 51 492,44 de lei.

A evidențiat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, a pârâților care au negat în totalmente obligațiile de plată, necatând la faptul că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Și-a întemeiat revendicările prin prisma art. 599-601, 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 al Legii nr. 1402 a serviciilor publice de gospodărie comunală din 24 octombrie 2002, art. 51 al Legii nr. 75 cu privire la locuințe din 30 aprilie 2015, art. 9, 28, 70 (1), 73, 85 alin. (1) lit. f), 166, 167, 174/177, 248, 131 alin. (4) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților, în beneficiul ÎMGFL nr. 20, a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 51 492,44 de lei, pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016 și în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 1 544,77 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 a solicitat suplimentar și încasarea din contul pârâților, în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată pentru citarea publică, avizului telegrafic și pentru serviciile executorului judecătoresc de comunicare și înmânarea citației pârâților.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă integral acțiunea.

A fost încasată în mod solidar de la Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016 în sumă de 51 492,44 de lei.

A fost încasată în mod solidar de la Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul SA „Termoelectrica” cu titlu de taxă de stat suma de 1 544,77 de lei și alte cheltuieli de judecată în mărime de 193,80 de lei, iar în total suma de 1 738,57 de lei.

Prin decizia din 1 noiembrie 2018 Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu, casată

integral hotărârea primei instanțe și trimisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 15 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016 în sumă de 51492,44 de lei.

Au fost încasate în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile judiciare în sumă totală de 2 388,97 de lei.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 6 martie 2020, Vasile Grosu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au luat în considerație faptul că la materialele cauzei civile există și este anexată hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost admisă parțial acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 20 împotriva lor și încasată suma de 4 700,13 de lei pentru perioada august 2003 - august 2006.

Respectiv, suma de 4700,13 de lei a și fost achitată în luna martie 2010, fapt confirmat chiar din înscrisurile anexate de către SA „Termoelectrica”.

Prin urmare, SA „Termoelectrica” nu a fost în drept să înainteze pretenții de încasare a datoriei începând cu 1 ianuarie 2003, or nici nu a contestat hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

A accentuat că solicitarea intimatului prin hotărârea din 22 noiembrie 2006, a fost respinsă pe motivul omiterii termenului de prescripție calculându-se strict pentru perioada de 3 ani.

Astfel, în mod legal intimatul urma să înainteze acțiunea de încasarea a datoriei în mărime de 40 533,44 de lei din luna august 2006 și până la data depunerii acțiunii, 9 februarie 2017, nu și a sumei de 51 492,4 de lei începând cu 1 ianuarie 2003.

În egală măsură, ca și cazul în care acțiunea se înaintează de către reclamantul procesual, urma să constituie temei de refuz în primirea cererii de chemare în judecată - înaintarea acțiunii în condițiile art. 7 alin. (2), 70, 71, 73 CPC, în cazul în care există o hotărâre în litigiul dintre aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeuri.

A atenționat că din perioada lunii februarie 2014 până în luna februarie 2017, au achitat în total suma de 1 350 de lei doar pentru energia termică (apă caldă), ca consum curent, nu și din presupusa datorie invocată de intimat.

La 4 mai 2020, Vasile Grosu a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat

admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca tardivă și neîntemeiată.

A menționat recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să respingă cerințele SA „Termoelectrica” privind încasarea datoriei pentru perioada august 2003 – august 2006, în mărime de 4 700,13 de lei, deoarece a fost încasată prin hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău.

Cu referire la prevederile art. 271 Cod civil, în vigoare la acel moment, a subliniat că instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să aplice prescripția extinctivă începând cu luna februarie 2014, deoarece SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 a depus acțiunea în luna februarie 2017, astfel că cererea de chemare în judecată în partea încasării datoriei acumulate până în februarie 2014 urma a fi respinsă ca tardivă, cu încasarea datoriei pentru energia termică numai pentru ultimii trei ani.

La 25 martie 2020, în adresa SA „Termoelectrica”, ÎMGFL nr. 20, Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu și Dumitru Grosu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vasile Grosu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 210), fiind recepționată de către SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 20 la data de 1 aprilie 2020 și de către Zinaida Grosu, Alexandru Grosu și Dumitru Grosu la data de 7 aprilie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 230-232).

Totodată, cererea de recurs suplimentară a fost expediată în adresa părților la data de 6 mai 2020, fiind recepționată de către SA „Termoelectrica”, ÎMGFL nr. 20, Zinaida Grosu, Alexandru Grosu și Dumitru Grosu la data de 11 mai 2020 (227-229).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 28 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 186), însă careva date care ar confirma cu certitudine data de recepționare a acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 și 267.

După cum rezultă din materialele cauzei, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 înaintând acțiunea în judecată împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu a solicitat încasarea în mod solidar, din contul părților în beneficiul ÎMGFL nr. 20, a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 51 492,44 de lei, pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016 și în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 1 544,77 de lei, a cheltuielilor de judecată pentru citarea publică, avizului telegrafic și pentru serviciile executorului judecătoresc de comunicare și înmânarea citației părților.

Fiind investită cu judecarea cauzei, de către prima instanță prin hotărârea din 15 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea și încasat în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016 în sumă de 51492,44 de lei. Au fost încasate în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile judiciare în sumă totală de 2 388,97 de lei.

Judecând apelul declarat de către Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu, instanța de apel prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

În susținerea rezolvării date instanțele de judecată ierarhic inferioare, au stabilit că în perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016, datoria totală a părților constituie suma de 51 492,44 de lei, sumă probată prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale întocmită de SA „Termoelectrica”.

Instanța de recurs remarcă că, deși decizia instanței de apel a fost contestată doar de către Vasile Grosu, având în vedere că cauza a fost examinată de către instanța de apel și prima instanță prin prisma instituției solidarității, adică prin aspectul răspunderii prin pluralitate de subiecte ca parte a raportului juridic, instanța de recurs va supune verificării integrale decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Așadar, instanța de recurs constată, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Astfel, la caz se constată că Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu sunt coproprietari ai bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX situat în mun. XXXXX str. XXXXX ap. X, în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 5-4706 din 22 septembrie

1995, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 15 iulie 2003 (f. d. 14).

Conform datelor indicate în fișa locuinței nr. X, se atestă că locatari ai bunului imobil - ap. X din str. XXXXX ap. X mun. XXXXX, sunt Zinaida Grosu, Alexandru Grosu și Vasile Grosu (f. d. 13).

Este cert și faptul că la 2 octombrie 2006, între SA „Termocom” în procedura planului (succesor în drepturi SA „Termoelectrica”), în calitate de furnizor și ÎMGFL nr. 20 în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6020, prin care furnizorul s-a obligat să livreze energie termică în apă caldă consumatorului până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță (f. d. 8-11).

Conform prevederilor pct. 2.3 din contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6020 din 2 octombrie 2006, consumatorul ÎMGFL nr. 20 s-a obligat să asigure livrarea energiei termice de la SA „Termocom” în procedura planului (succesor în drepturi SA „Termoelectrica”) către subconsumatorii amplasați în blocurile locative și încăperile nelocuibile din blocurile aflate la balanța sa (f. d. 8-11).

Iar potrivit pct. 4. 2 din același contract, furnizorul SA „Termocom” în procedura planului, lunar, înaintează consumatorului conturile de plată în care este reflectată energia termică consumată pentru luna calendaristică cu divizarea pe tipuri de consum și suma datoriei pentru energia termică consumată. Conturile de plată recepționate, urmează a fi achitate de consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Instanța de recurs relevă că deoarece ÎMGFL nr. 20 evită să se adreseze în instanța de judecată față de subconsumatori pentru încasarea datoriei acumulate la consumul energiei termice, SA „Termoelectrica” întrunește condițiile prevăzute de art. 599 Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărora creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile și acțiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite.

În același timp, instanța de recurs constată că pe parcursul examinării cauzei în fond, Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu, au invocat omiterea de către SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 a termenului general de prescripție extinctivă de 3 ani.

Conform art. 267 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Potrivit art. 272 alin. (1) și (9) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Când este vorba de prestații succesive, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data la care fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestații neexecutate.

Iar conform art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, în vigoare la acel moment, cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție sunt exhaustive și nu se supun unei interpretări extensive. Or, instanța la soluționarea cererii părții cu privire la expirarea termenului de prescripție, aplică regulile de întrerupere a prescripției cu condiția existenței în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat și în fiecare caz să stabilească când concret au fost săvârșite acțiuni de recunoaștere a datoriei.

La acțiuni de recunoaștere a datoriei, în scopul întreruperii curgerii termenului de prescripție pot fi atribuite și achitarea de către debitor sau cu acordul cu creditorul de o altă persoană a sumei datoriei de bază. În toate cazurile de recunoaștere a datoriei, curgerea termenului de prescripție se reîncepe de fiecare dată pentru un termen nou, din momentul săvârșirii de către debitor a acțiunilor indicate.

Raportând dispozițiile normelor citate supra la circumstanțele speței, instanța de recurs constată că Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu, au efectuat achitări la serviciile pentru energia termică astfel încât, prin prisma art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, în vigoare la acel moment, termenul de prescripție extintivă, a fost întrerupt.

Ca consecință, instanța de recurs respinge alegațiile recurentului Vasile Grosu din recurs, precum că cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 la data de 9 februarie 2017, urma a fi respinsă ca tardivă în partea încasării datoriei acumulate până în luna februarie 2014, cu încasarea datoriei pentru energia termică numai pentru ultimii trei ani anterior depunerii cererii de chemare în judecată.

Or, conform informației prezentată de ÎM „Infocom” și anexată la dosar, se desprinde cu certitudine că Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu au săvârșit acțiuni din care rezultă că au recunoscut datoria, astfel că termenul de prescripție extintivă a fost întrerupt, aceștia efectuând achitări pentru energia termică la locul de consum - ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX și anume în luna septembrie 2009 a fost achitată suma de 230 de lei, în luna octombrie 2009 - suma de 200 de lei, în luna martie - suma de 4970,13 de lei, în luna mai 2010 - suma de 545,26 de lei, în luna iunie 2010 - suma de 600 de lei, în luna august suma de 500 de lei, în luna septembrie - suma de 500 de lei, în luna octombrie 2010 - suma de 410 de lei, în luna noiembrie 2010 - suma de 596,70 de lei, în luna decembrie suma de 1000 de lei, în luna ianuarie 2011 - suma de 1000 de lei, în luna februarie 2011 - 1300 de lei, în luna martie 2011 - suma de 994,10 de lei, în luna aprilie 2011 - suma de 800 de lei, în luna mai 2011 suma de 129,31 de lei, în luna octombrie 2011 - suma de 500 de lei, în luna noiembrie 2011 - suma de 1406 de lei, în luna decembrie 2011 - suma de 1000 de lei, în luna aprilie 2015 - suma de 100 de lei, în luna mai 2015 - suma de 100 de lei, în luna iulie 2015 - suma de 100 de lei, în luna august 2015 - suma de 100 de lei, în luna octombrie 2015 - suma de 100 de lei, în luna noiembrie 2015 - suma de 200 de lei, în luna decembrie 2015 - suma de 100 de lei, în luna iunie 2016 - suma de 100 de lei, în luna iulie 2016 - suma de

100 de lei, în luna august 2016 – suma de 200 de lei, în luna septembrie 2016 – suma de 50 de lei și în luna octombrie 2016 – suma de 100 de lei (f. d. 15-20).

Potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În același timp prevederile pct. 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, stipulează că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Coroborând normele enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs reține ca lipsită de suport legal concluzia instanțelor de judecată cu privire la temeinicia acțiunii de încasare de la Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu pentru consumul energiei termice suma de 51492,44 de lei, ce include perioada 1 ianuarie 2003 – 31 octombrie 2016.

Și asta deoarece, materialele cauzei denotă cu certitudine că prin hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, rămasă irevocabilă la 13 decembrie 2006, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu cu privire la încasarea datoriilor la serviciile comunale și a fost încasată în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria pentru serviciile comunale și anume pentru încălzire și agent termic la locul de consum - ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, în mărime de 4700,13 de lei, pentru perioada august 2003 – 1 aprilie 2006, în rest cerințele în partea încasării datoriilor la serviciile comunale pentru energia termică până în luna august 2003 au fost respinse ca depuse cu omiterea termenului de prescripție (f. d. 79).

Ca urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat și-au fundamentat concluzia doar pe informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale întocmită de ÎM „Infocom” anexată la materialele cauzei, trecând cu vederea hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, care are puterea de lucru judecat.

Or, principiul autorității de lucru judecat, cum este hotărârea judecătorească irevocabilă, constituie garantul stabilității raporturilor juridice, care urmează a fi întocmai respectat, fapt ce rezultă din prevederile art. 123 CPC.

Așadar, existența la caz a hotărârii irevocabile din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriilor la serviciile

comunale de energia termică în perioada de până la 1 aprilie 2006, atrage relevanță prevederile Codului de executare.

Astfel că prin încheierea din 30 decembrie 2009 a Oficiului de executare Rîșcani, în procesul executării documentului executoriu nr. 2-3344/06 din 22 noiembrie 2006, s-a constatat că debitorul Zinaida Grosu a achitat integral suma datoriei în mărime de 4700,13 de lei, fiind dispusă încetarea procedurii de executare nr. 18-1104/19 a documentului executoriu nr. 2-3344/06 din 22 noiembrie 2006 (f. d. 80).

Față de toate aceste considerente, este indubitabil că instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au încasat din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 datoria pentru consumul energiei termice în perioada de 1 ianuarie 2003 - 1 aprilie 2006, în mărime de 5674,34 de lei.

Or, prin hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, cerințele ÎMGFL nr. 20 în partea încasării datoriilor la serviciile comunale pentru energia termică la locul de consum - ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, până în luna august 2003 au fost respinse ca depuse cu omiterea termenului de prescripție.

Drept urmare, în acest aspect, incidență directă au prevederile art. 265 lit. b) CPC, potrivit cărora instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că temeiul de încetare a procesului are drept scop realizarea puterii lucrului judecat, care face imposibilă judecarea repetată a unei cauze civile.

Sintetizând cele reliefate supra, Colegiul conchide că la caz, nu poate fi dispusă decât încetarea procesului civil în partea cerinței SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea în mod solidar din contul pârâților, în beneficiul ÎMGFL nr. 20, a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 1 ianuarie 2003 - 1 aprilie 2006, în mărime de 5674,34 de lei.

Distinct de aceste constatări și a dispozițiilor art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, care statuează că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, având în vedere că coproprietarii ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX au beneficiat de serviciile pentru energia termică în volum deplin, instanța de recurs relevă că SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 este îndreptățită de a solicita încasarea de la Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 2 aprilie 2006 – 31 octombrie 2016, cerință care urmează a fi admisă în partea dată.

În acest sens, instanța de recurs consideră necesar de a exclude din calculul întocmit de ÎM „Infocom” cu privire la achitarea serviciilor locativ-comunale la

locul de consum ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, suma cu titlu de datorie pentru energia termică pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 1 aprilie 2006, cerință examinată deja prin hotărârea din 22 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, astfel că datoria pentru consumul energiei termice la locul de consum ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, pentru perioada 2 aprilie 2006 – 31 octombrie 2016, constituie suma de 41315,95 de lei, care urmează a fi încasată în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20.

Cele relatate dictează casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

Instanța de recurs va respinge argumentele lui Vasile Grosu din cererea de recurs, precum că luând în considerație că apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX se află la etajul întâi al blocului locativ, în conformitate cu prevederile pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu urmau să dispună de o reducere de 50 la sută a plății pentru încălzirea insuficientă a apartamentului.

Or, pct. 10 din Regulamentul menționat, prevede că în cazul în care temperatura agentului termic nu corespunde cerințelor tehnice și sanitare din cauza parametrilor scăzuți sau a funcționării necorespunzătoare a sistemului de încălzire din interiorul blocului locative nu se permite aplicarea coeficienților de majorare a plății pentru încălzirea apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine de la etajele 2-4, 2-8 etc. În scopul reducerii plății pentru încălzirea insuficientă a apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine de la primele sau ultimele etaje.

Pe când, Zinaida Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu nu au prezentat probe justificative în confirmarea faptului că prin prestarea serviciilor de energie termică de către SA „Termocom” în procedura planului (succesor în drepturi SA „Termoelectrica”), a avut loc încălzirea insuficientă a apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma acestor prevederi legale, reieșind din cumulul pretențiilor admise din acțiune, instanța de recurs consideră necesar de a încasa în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 suma de 1239 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, confirmată prin ordinul de încasare a numerarului nr. 331 din 24 ianuarie 2017, cheltuielile pentru citarea publică a Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în sumă de 150 de lei, cheltuielile pentru expedierea avizelor telegrafice în sumă de 43,80 de lei și 210,20 de lei și

cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc de comunicare și înmânarea citației pârâților în sumă de 400 de lei, în temeiul ordinului de plată nr. 1699 din 8 mai 2019 (f. d. 4, 44, 49, 127, 131-132).

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii și de a încasa în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul ÎMGFL nr. 20 suma de 41315,95 de lei, cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, în perioada 2 aprilie 2006 – 31 octombrie 2016, de a încasa în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în sumă totală de 2043 de lei. În rest, cerința SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge. Se încetează procesul civil la cererea de chemare în judecată a SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 1 aprilie 2006, în mărime de 5674,34 de lei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) și d), 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Vasile Grosu.

Se casează integral decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 mai 2019 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 20 suma de 41315 (patruzeci și unu de mii trei sute cincisprezece) de lei, 95 bani cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, în perioada 2 aprilie 2006 – 31 octombrie 2016.

Se încasează în mod solidar din contul Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, suma de 2043 (două mii patruzeci și trei) de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, cerința Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge.

Se încetează procesul civil la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale pentru Gestionarea Fondului Locativ nr. 20 împotriva Zinaidei Grosu, Alexandru Grosu, Vasile Grosu și Dumitru Grosu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada 1 ianuarie 2003 - 1 aprilie 2006, în mărime de 5674,34 de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Nicolae Craiu